



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobkyně: **E. S.**
zastoupena Mgr. Karin Poncza Hadwigerovou, advokátkou
sídlem Příčná 327/1, 736 01 Havířov-Město

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 2. 2024, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 1. 2. 2024, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** uhradit žalobkyni k rukám Mgr. Karin Poncza Hadwigerové, advokátky náhradu nákladů řízení ve výši 2 600 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 24. 10. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), byl žalobkyni dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodové pojištění“), od 14. 11. 2023 odňat invalidní důchod,

protože podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Ostrava ze dne 11. 10. 2023 již žalobkyně není invalidní; z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25 %.

2. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky. Žalovaná nechala pro účely námitkového řízení zpracovat posudek lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení (dále také „ČSSZ“ nebo „žalovaná“) a rozhodnutím ze dne 1. 2. 2024, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), potvrdila prvostupňové rozhodnutí.
3. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

4. Žalobkyně nesouhlasila s napadeným rozhodnutím a navrhovala, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
5. Žalobkyně je přesvědčena, že její zdravotní stav nezaznamenal žádné výrazné zlepšení, nelze jej tedy hodnotit jako stabilizovaný. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je atopický ekzém v kombinaci s dermorespiračním syndromem v těžké formě.
6. K prokázání svých tvrzení žalobkyně předložila kopie Ambulantních zpráv ze dne 16. 2. 2024 a ze dne 15. 3. 2024 Kožního oddělení FNO a dále kopie dvou zdravotních záznamů MUDr. Ž. I., neurologické ambulance, ze dne 2. 1. 2024 a ze dne 25. 1. 2024. Dle poslední zprávy MUDr. R.L. z kožního oddělení FNO došlo ke zhoršení zdravotního stavu žalobkyně.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná se ve vyjádření přímo nevyjádřila k obsahu žaloby ani k jednotlivým námitkám uvedeným v žalobě. Místo toho se zaměřila na právní rámec, ustanovení zákona o důchodovém pojištění a posudky lékařů k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Zdůraznila objektivitu a správnost svého rozhodnutí, opírajícího se o odborný lékařský posudek a právní předpisy. Žalovaná je po zhodnocení předložené zdravotnické dokumentace přesvědčena, že byl plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobkyně. Při vyhodnocení posudkových závěrů vycházela ze zjištěných diagnóz. Posudek považovala za objektivní. Ve věci odkázala na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí a s ohledem na námitky žalobkyně, navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí („PK MPSV“) ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení („zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“).

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

8. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (posudkový) spis OSSZ a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.

9. Z předložených spisů krajský soud zjistil, že žalobkyně má přiznanou invaliditu prvního stupně s datem vzniku 13. 8. 2021; kontrolní lékařská prohlídka byla stanovena na 30. 9. 2023.
10. Lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ Ostrava provedl dne 11. 10. 2023 kontrolní lékařskou prohlídku se závěrem, že žalobkyně již není invalidní. Pokles pracovní schopnosti stanovil dle kapitoly XII., položky 3a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále také „vyhláška o posuzování invalidity“) ve výši 15 %. Vzhledem k dalším postižením zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšil tuto hodnotu o 10 %, tj. na celkových 25 %.
11. Žalovaná na základě závěrů shora uvedeného lékařského posudku OSSZ prvostupňovým rozhodnutím odňala žalobkyni invalidní důchod ode dne 14. 11. 2023.
12. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojila žalobkyně námitkami.
13. Pro účely námitkového řízení Česká správa sociálního zabezpečení nechala vypracovat posudek o invaliditě ze dne 18. 1. 2024. Podle posudku se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, nebyla však shledána invalidní v žádném stupni. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně celkově o 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu žalobkyně je atopický ekzém v kombinaci s dermorespiračním syndromem (astma bronchiale, pollinosa) těžká forma, anamnestický stav po neúspěšné imunosupresivní léčbě. Z posudku vyplývá, že posudek Lékařské posudkové služby OSSZ Ostrava ze dne 11. 10. 2023 lze potvrdit. Podle lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XII., položky 3a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 5-15 %; zvolena horní mez procentního rozpětí, tj. 15 %. Vzhledem k dalším postižením zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena tato hodnota o 10 %, tj. na celkových 25 %.
14. Na základě posudku o invaliditě ze dne 18. 1. 2024 vydala žalovaná dne 1. 2. 2024 žalobou napadené rozhodnutí.
15. Krajský soud nechal pro účely soudního řízení vypracovat **posudek PK MPSV**, pracoviště v Ostravě. Posudková komise dne 21. 6. 2024 zasedala ve složení předsdkyně komise, dalšího lékaře s odborností v oblasti interního lékařství a tajemnice. Žalobkyně byla přítomna jednání PK MPSV.
16. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní spisovou dokumentaci OSSZ a ČSSZ, zdravotní dokumentaci a lékařské nálezy předložené žalobkyní a lékařské zprávy uvedené na str. 2 posudku. V posudku byl shrnut průběh předchozího řízení, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí. Byly popsány žalobní námitky žalobkyně. Byla uvedena její pracovní anamnéza. Na straně 4-5 posudku následně posudková komise zpracovala posudkové hodnocení, ve kterém se neztotožnila se závěry posudku lékaře OSSZ Ostrava a IPZS v námitkovém řízení.

17. PK MPSV uvedla, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je těžký atopický ekzém. Jedná se o chronické kožní recidivující onemocnění, vyžadující pravidelnou léčbu. Pro selhávání léčby s recidivou postižení musela být i tato léčba v roce 2022 změněna. Efekt byl dobrý do roku 2024, kdy účinnost vymizela.
18. PK MPSV po prostudování lékařských nálezů konstatovala, že pokles pracovní schopnosti je hodnocen v kapitole XII., položce 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které v rámci rozmezí 25-35 % stanovila míru poklesu pracovní schopnosti v horní rovině, tj. 35 % a tuto dále zvýšila o 10 % s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením, celkem tedy 45 %. Jedná se o středně těžké funkční postižení s výraznými projevy s častými exacerbacemi na rozsáhlejších plochách kůže. Výkonnost při běžném zatížení je snížena.
19. Posudková komise uvedla, že žalobkyně není schopna práce fyzicky ani středně náročné, v nepříznivých klimatických podmínkách (horko, chlad), v prostředí prašném a dráždivým pokožku a cesty dýchací, v kontaktu s alergenem. Omezení je totožné jak pro postižení kůže, tak pro průduškové astma.
20. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně je 45 % a PK MPSV uvedla, že se nadále jedná o invaliditu prvního stupně, která byla uznána v roce 2021 a trvá, bez přerušení.

V. Jednání soudu

21. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 25. 7. 2024. Žalobkyně, její zástupkyně i žalovaná se z jednání řádně omluvily. Jednání proběhlo za účasti veřejnosti. Krajský soud přečetl žalobu i vyjádření k žalobě, provedl k důkazu posudek PK MPSV ze dne 21. 6. 2024. Následně soud postupoval podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

22. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
23. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékařské služby ČSSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku odborné lékařské

posudkové služby OSSZ vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.

24. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je tedy stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového hodnocení, na němž je rozhodnutí založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č.j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, ze dne 11. 10. 2013, č.j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím – tedy zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).
25. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
26. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Rozhoduje-li žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na jejichž základě mu byla dávka přiznána (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 4 Ads 14/2009-37). Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je rozhodnutí o zamítnutí žádosti o přiznání invalidního důchodu vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, konkrétně musí určit a objasnit důvod, proč nebyl invalidní důchod přiznán. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, na základě jakých skutečností a posudkových závěrů nebyla dávka

přiznána. „Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné právní posouzení věci“. Jedná se přitom o otázku odbornou, pro jejíž posouzení nemá soud potřebné (medicínské) znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010–117).

27. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) nechal pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení krajský soud vypracovat posudek PK MPSV ze dne 21. 6. 2024, který následně provedl k důkazu při ústním jednání dne 25. 7. 2024. Krajský soud vyhodnotil posudek z hledisek shora uvedených, zabýval se jeho úplností a přesvědčivostí, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám, přičemž dospěl k následujícím závěrům.
28. Posudek PK MPSV byl vypracován posudkovou komisí zasedající v řádném složení. Je třeba zdůraznit, že členem posudkové komise byl lékař se specializací v oboru interního lékařství. Posudek byl založen na všech dostupných podkladech (spisová dokumentace správních spisů včetně lékařské dokumentace a lékařských nálezů doložených během správního a soudního řízení žalobkyní) a obsahoval požadované náležitosti. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila, přičemž posudek nevzbuzuje žádné pochybnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že posudek PK MPSV dospěl na rozdíl od posudků zpracovaných ve správním řízení k odlišnému závěru, zabýval se soud pro účely posouzení požadavku na přesvědčivost posudku důvody pro tuto odlišnost.
29. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil ke dni vydání napadeného rozhodnutí 45 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise přitom posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkové lékařky a dalšího lékaře z oboru interního lékařství, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně.
30. Již výše bylo nastíněno, že správní soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sama žalobkyně. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší či zda by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).
31. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Posudková komise stejně jako lékař OSSZ Ostrava a lékař IPZS zařadila zdravotního postižení žalobkyně pod kapitolu XII. přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, ovšem na rozdíl od uvedených lékařů zařadila onemocnění žalobkyně do položky 3b a stanovila pokles pracovní schopnosti žalobkyně na horní hranici

procentuálního rozmezí, a to na 35 %, které dále zvýšila o 10 % s ohledem na ostatní zdravotní postižení. Zvolení této položky 3b, kapitoly XII. přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity zdůvodnila PK MPSV především tím, že se u žalobkyně jedná o těžký atopický ekzém, dochází u ní k selhávání léčby a k nesnášenlivosti léků, toho času užívá Imunosupresivum. Jedná se o středně těžké funkční postižení s výraznými projevy s častými exacerbacemi na rozsáhlejších plochách kůže. Výkonnost při běžném zatížení je snížena. Od roku 2021 trvá u žalobkyně invalidita v prvním stupni bez přerušení.

32. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobkyně tak krajský soud dospěl k závěru, že jako stěžejní lze hodnotit právě posudek posudkové komise ze dne 21. 6. 2024. PK MPSV měla k dispozici veškeré žalobkyní předložené zprávy, žalobkyni také osobně zhlédla, proto mohla srovnat zjištění plynoucí z lékařských zpráv se skutečným stavem. Dle krajského soudu posudková komise MPSV náležitě zjistila skutkový stav rozhodný pro posouzení věci. Soud považuje posudek PK MPSV ze dne 21. 6. 2024 za stěžejní důkaz o tom, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni invalidity.
33. Napadené rozhodnutí, kterým žalovaná potvrdila prvostupňové rozhodnutí, proto nemůže obstát, neboť se ukázalo, že žalovaná vycházela z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Soud vyšel ze závěrů posudkové komise MPSV a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

34. Žalovaná v napadeném rozhodnutí potvrdila závěr prvostupňového rozhodnutí, že žalobkyně již není invalidní a byl jí odňat invalidní důchod. Z provedeného dokazování v řízení před krajským soudem však vyplynulo, že napadené rozhodnutí spočívalo na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 3, 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána závěrem krajského soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), opírajícím se o posudek PK MPSV ze dne 21. 6. 2024, podle něhož žalobkyně byla ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni. Invalidita prvního stupně u žalobkyně trvá bez přerušení od jejího přiznání; „doba platnosti (lhůta kontrolní lékařské prohlídky): trvale.“
35. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měla plný úspěch ve věci žalobkyně, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud v souladu s vyčíslením náhrady nákladů řízení, které zástupkyně žalobkyně doručila zdejšímu soudu dne 27. 7. 2024, shledal, že náklady představují v projednávané věci odměnu právního zastoupení žalobkyně, spočívající v odměně za dva úkony právní služby dle § 11 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), konkrétně převzetí a příprava zastoupení a sepis žaloby (v částce 1 000 Kč za jeden úkon), § 7, § 9 odst. 2 advokátního tarifu a náhradě hotových výdajů v částce 600 Kč za dva úkony právní služby dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupkyně žalobkyně sdělila soudu, že není plátcem DPH. Celková výše odměny za zastupování žalobkyně advokátkou činí 2 600 Kč.

36. Žalovaná je tedy povinna žalobkyni k rukám její zástupkyně na nákladech řízení nahradit částku 2 600 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 25. července 2024

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně